

PĀ•N GAUĀĀEE A POLĀ TĀ•Ā~Ā®

StĀ™eda, 13 duben 2022

ManĀ¾elka

se pokouĀjela dceĀ™i vysvĀtlit, proĀ• v tmavĀm obleĀ•enĀ- je na slunci vĀtĀĀ- horko neĀ¾ v obleĀ•enĀ- svĀtĀm. BohuĀel, nachĀizĀ--li se v ĀjupĀ-ku nadepsanĀm "Znalosti z fyziky" prĀjzdn, tĀ¾ko se z nĀj bere. "Na mĀ se nekoukej," Ā™ekl jsem jĀ-, kdyĀ¾ pohledem hledala zĀjchranu. JĀĀ ĀjupĀ-k s nĀj pisem "Znalosti z fyziky" ani nemĀjm. To vĀjak dĀ-tĀti nevysvĀtĀ-te. Ba co vĀ-c, nesmĀ-te mu to ani pĀ™iznat. Rychle by se vĀjm to vrĀjtilo pĀ™i vĀ½tkĀjch za Ājpatnou znĀjmku ve Ājkole.

Ale - jsou i horĀĀ- vĀci na vysvĀtlovĀjnĀ-. KonkrĀtnĀ? TĀ™eba vlkodlaci.

"Mohl by

bĀ½t z krysaĀ™Ā-ka vlkodlak?", ptĀj se dcera. Logiku to mĀj. Ve filmu je vĀjak vlkodlak vĀ¾dy zpodobĀovĀjn jako malĀ tele. ProĀ• nikdo nepouĀije malĀho ratĀ-ka? Nebo alespoĀ jezevĀ•-ka?

"MalĀho

vlkodlaka by se nikdo nebĀjil, "namĀ-tĀj manĀ¾elka s vĀĀ¾nou tvĀĀ™Ā-. NauĀila se odpovĀ-dat na dceĀ™iny dotazy z oblasti nadpĀ™irozena bez ĀsmĀvu.

"MalĀho

vzteklĀho vlkodlaka?" odpovĀ-dĀj dcera otĀjzkou a hledĀ- pĀ™itom na nĀĀjeho krysaĀ™Ā-ka, stateĀnĀ bojujĀ-cĀ-ho s obsahem misky.

"Velikost

je u vlkodlakĀ dĀleĀ¾itĀj. ĀĀ-m vĀtĀĀ- vlkodlak, tĀ-m vĀtĀĀ- zuby. ĀĀ-m vĀtĀĀ- zuby, tĀ-m vĀtĀĀ- koĀ™ist." KrysaĀ™Ā-k mezitĀ-m vylĀ-zal misku do blĀ½skava, vyskoĀil na gauĀ• a zhroutil se mezi polĀjtĀĀ™e.

"Vlkodlak

bĀ¾Ā- nocĀ- za svou koĀ™istĀ-. MusĀ- mĀ-t vĀ½drĀ¾, protoĀ¾e takovĀ½ lov trvĀj tĀ™eba celou noc. NesmĀ- polevit, ani se na okamĀ¾ik zastavit."

MezitĀ-m uĀ¾

KrysaĀ™Ā-k tluĀe do paniĀ•ky s jedinĀ½m poĀ¾adavkem: "Drbej!" NezajĀ-mĀj ho, Ā¾e paniĀ•ka nechce, prostĀ se domĀhĀj svĀho tak dlouho, aĀ¾ paniĀ•ka rezignuje a zaĀne drbat krysaĀ™Ā-kĀ v vyvalenĀ½ pupek. ZkouĀjĀ-m si ho pĀ™edstavit jako vlkodlaka; krvavĀ½ pohled, tesĀjky vĀ½hruĀ¾nĀ vycenĀnĀ a temnĀ hrdelnĀ- vrĀ•enĀ-, kterĀ vĀjm zmrazĀ- krev v tĀle a to jedinĀ, co budete doopravdy cĀtit, je strach aĀ¾ do morku kostĀ-...

PaniĀ•ka na

okamĀ¾ik pĀ™estala masĀ-rovat naditĀ½ bĀ™ich. Ozvalo se zavrĀ•enĀ-, takovĀ temnĀ, hrdelnĀ-. Ruka okamĀ¾itĀ pokraĀuje v dĀ-le. Vlkodlaci patĀ™Ā- do literĀjnĀ- tradice spĀ-Āje anglosaskĀ½ch zemĀ-. PĀjni nocĀ- a lesĀ-.

V ĀeskĀ

tradici by to byl ĀĀjn gauĀe a poĀjtĀĀ™Ā-. KrysaĀ™Ā-k se pod paniĀ•Āinou drbajĀ-cĀ-rukou natĀĀ- tak, aby si to drbĀjnĀ- vychutnal aĀ¾... do morku kostĀ-, Ā™ekl bych.

Minulou

nedĀli jsme vyrazili na nĀjvĀtĀvu. ZnĀjmĀ- nĀjs jiĀ¾ nĀkolikrĀjt zvali, ale znĀjte to... vĀtĀjinou do toho vlĀ-tne spousta dĀleĀ¾itĀjĀĀ-ch vĀcĀ-... (tĀ™eba ... tĀ™eba

le¾enÄ- na gauÄi). Nakonec jsme se rozhodli jet, neboÅ jsme mA›li u¾ pÄ™edem vyÄ™eÄ;enÄ½ problÄ©m "co s krysaÄ™Ä-kem".

"VezmÄ›te

ho sebou," Ä™ekla neprozÄ™etelnÄ› Zuzana. Na jejÄ- omluvu budi¾ Ä™eÄ•eno, Ä¾e krysaÄ™Ä-ka zahlÄ©dli jen jednou, letmo. PÄ™j jejich nÄ›vÄ›tÄ›vÄ› u nÄ›s se nÄ-zkoletÄ-cÄ- krysaÄ™Ä-k u nich zastavil, oÄ•uchal je, trochu je "vo¾ebral" (to je vÄ½raz naÄÄ- dcery) a opÄ›t letÄ›l dÄ›l kamsi do prostoru.

"NemÄ›jte

nÄ›hodou koÄ•ku?" namÄ-tla man¾elka. "To je v pohodÄ›, Ricky je flegmatik, ten psy a myÄ›ji prostÄ› ignoruje," pokusila se nÄ›s uklidnit znÄ›mÄ›ji. A tak jsme tedy vyrazili.

KrysaÄ™Ä-k do bytu znamÄ½ch nakrÄ›el jako domÄ›, pÄ™iÄ™em¾ z okna ho upÄ™enÄ› pozoroval Ricky. KrysaÄ™Ä-k, sotva Ä¾e ho zahlÄ©dl, zaÄ•al mu nadÄ›vat, a¾ z toho kukaÄ•ka v hodinÄ›ch dostala Ä›kytavku. Kocour se pomalu spustil z okna a Ä›jel se podÄ-vat blÄ-¾. Odkdy myÄ›ji Ä›tÄ›kajÄ-? Nebo Ä¾e by to byl pes?

Jak pomalu

houpavÄ› doÄ›jel a¾ ke krysaÄ™Ä-kovi, Ä›tÄ›kot umlknul. Kocour na tom oknÄ› vypadal pÄ™eci jen menÄ›Ä-...

A pak

najednou frnk a krysaÄ™Ä-k byl schovanej za paniÄ•kou. "Je to myÄ›ji," uzavÄ™el dilema kocour a vrÄ›til se zpÄ›t na svoje okno a pokračoval v hypnotizovÄ›nÄ- na vÄ›tvÄ-ch poskakujÄ-cÄ-ch vrabcÄ›. O krysaÄ™Ä-ka ztratil zÄ›jem.

Ten se

rozebÄ›hl pÄ™Ä-mo do bytu. Ne¾ jsme se staÄ•ili rozkoukat, se¾ral Rickymu vÄ›jechny koÄ•iÄ•Ä- granule z misky (nesleduje reklamy na koÄ•iÄ•Ä- Ä¾rÄ›dlo a nevÄ-, Ä¾e mu nemajÄ- chutnat). PotÄ© se vydal blÄ-¾e zkoumat na stolku le¾Ä-cÄ- chlebÄ-Ä•ky, ale to jsem ho u¾ drÄ¾el pod krkem.

TÄ™Ä-kilovÄ©

kouli nacpanÄ© v kÄ-Ä¾i pro dvoukilovÄ©ho psa, se to zjevnÄ› nelÄ-bilo, leÄ• jÄ› mÄ›jm vÄ›tÄ›Ä- sÄ-lu ne¾ on. Tak se alespoÄ› ulo¾il mezi nÄ›mi na gauÄ•i a usnul (na jedno oko urÄ›itÄ›, u toho druhÄ©ho si nejsem jist, jestli jÄ-m nesledoval ty chlebÄ-Ä•ky).

A tak jsme

sedÄ›li a mluvili Ä™eÄ•i. No, jak u¾ to tak lidi dÄ›lajÄ-.

Stalo se to

neoÄ•ekÄ›vanÄ›... Jako prvnÄ› zpozornÄ›la znÄ›mÄ›ji. Nasadila pÄ™esnÄ› takovÄ½ ten vÄ½raz, jakÄ½ nasazujÄ- lidÄ©, kdy¾ chtÄ›jÄ- nÄ›co ignorovat, ale jejich obliÄ•ejovÄ© svaly majÄ- opaÄ•nÄ½ nÄ›zor. Jako druhÄ› zpozornÄ›la man¾elka. Na nÄ- ovÄ›jem u¾ bylo zÄ™etelnÄ› poznat, Ä¾e vÄ-, co se stalo. Pak jsem to ucÄ-til jÄ›.

Dodnes je pro mA› zÄ›hadou, jak tÄ™Ä-kilovÄ½ krysaÄ™Ä-k dokÄ›¾e vyprodukovat zÄ›pach, za

kteř 1/2 by se nemusela stydět rota vojáků po fazolách.

Hutně 1/2, třešně 3/4 k 1/2
zápach, který 1/2 nájí krysa Á-Á-k vyprodukoval, lehl jako třešně 3/4 k jí pešmina na cel 1/2 prostor
gauče.

Konečně se
probral i Pájn v tr.

Lehce nakřil
Á-umák, pohládl na mě a zatvářil se lehce znechuceně (já v m, Á-4e to psi kvěli
absenci mimických svalů nedokáže 3/4, ale jde o to, jestli to věd i ti psi), zvedl
se a odešel na druhou stranu gauče.

Váichni se
podávali na mě. Ale já pšmece...!

A potom,
doma, u 3/4 o samotě, jsem sdělil krysa Á-Á-kovi, Á-4e je to pškně hnusně, co provedl,
a věbec, drážel jsem k němu velmi poušnou pšmednášku o slušném chování. Pozorně
mne vyslechl a potě na mě vyplázl jazyk.

Pevně věš m,
Á-4e jen proto, Á-4e mu bylo horko.

Já n Kixx